

Nén Hương Thơm cho Một Lời Xin Lỗi Muộn Màng

Nguyễn Doãn Đôn

Hôm nay ngày 25.04.2026 tại Thủ đô Berlin, Liên hội người Việt tị nạn tại Cộng hòa Liên bang Đức đã tổ chức ngày Việt Nam Cộng Hòa mất nước, tức là mất Miền Nam, mà họ gọi là ngày "Quốc hận".

Tôi là người Bắc, từng vào Nam xung trận và là Đảng viên đảng lao động VN, ngay nay là Đảng CSVN. Vì tò mò nên tôi cũng đi tham gia xem người Miền Nam họ tổ chức về ngày này ra sao. Tôi để ý thấy họ đi biểu tình không ồn ào, huyên náo, khuôn mặt ai cũng vui vẻ, hiền hòa, êm ả. Nụ cười nhẹ, lời nói êm như từ tâm phát ra. Rất nhiều người biết tôi, nhưng tôi lại không biết họ. Vì họ vào đọc Facebook của tôi. Xin cảm ơn.

Tôi quan sát khi họ biểu tình thì Ban tổ chức hướng dẫn thế nào là họ tôn trọng nghe và làm theo như thế, chứ họ không cãi lộn hay chạy nhảy lăng xăng, rồi gào la, to tiếng đóng góp ý kiến, rằng là phải thế này, rằng là phải thế kia, để cố thể hiện ta đây nói có lý hơn người khác, như dân Bắc mình.

Họ tổ chức rất khoan thai, bình tĩnh, bài bản, lịch sự và văn minh. Tôi thấy có hai xe ô tô của cảnh sát Đức và một số nhân viên của họ đi bộ với đoàn diễu hành để bảo vệ khâu an ninh. Họ hô vang những khẩu hiệu bằng cả tiếng Đức lẫn tiếng Việt với Nội dung như là ; Đả đảo CS, Đả đảo Tô Lâm, Tự do cho VN, Dân chủ cho VN. Nhiều bài phát biểu của các vị trong Ban tổ chức bằng tiếng Đức và tiếng Việt rất đanh thép tại sân nhà Quốc hội và tại Cổng thành Brandenburger Tor đòi tự do, dân chủ, nhân quyền, xóa bỏ CS và yêu cầu thả tù nhân Chính trị đã vang lên và được nhiều khách Đức và khách du lịch đi qua giơ tay chào đón và ủng hộ. Có lẽ họ cũng cho rằng những đòi hỏi đó là chính đáng.

Tôi nghe thấy họ Đả đảo CS mà buồn thiu, vì tôi là Đảng viên, lại từng đã vào Nam xâm lược Đất nước của họ. Một Đất nước có chủ quyền, có cờ, có Quốc ca và có một Thể chế dân chủ văn minh. Vâng tôi phải đau lòng nhận lấy câu đả đảo của họ. Vì họ đã đảo đúng. Không đời thừa nào một Đất nước tối tăm lạc hậu, đói rách triền miên, phi dân chủ, trọng bạo lực lại đi giải phóng một Dân tộc văn minh hơn mình, giàu có hơn mình để "giúp" cho họ trở thành khổ và ngu ngốc như mình.

Tôi thương họ và buồn cho họ vì để mất Tổ quốc. **Tôi trách họ, vì đã để chúng tôi thắng; để rồi cả nước thua.** Nên hôm nay họ kỷ niệm ngày đen tối của họ, thì cũng là ngày đen tối trong trái tim tôi, một người từng bên kia chiến tuyến, **khi nhận ra bộ mặt thật của CS Bắc Kỳ.** Vâng, thừa bà con, thế hệ chúng tôi đã bùng súng lên đường **đi giải phóng ngọc!** Lẽ ra Bắc tiến mới thực là giải phóng.

Thật cảm động và xót xa khi thấy bà con người Miền Nam họ cúi mặt mặc niệm những người lính của họ, người dân của họ đã ngã xuống do chúng tôi vượt suối băng rừng ngày xưa từ ngoài Bắc vào gây ra. Họ cũng tưởng nhớ tới hàng ngàn người chết vì vượt biển làm mồi cho cá sau này, những người đứng giữa 3 lựa chọn ngày đó; mà một phần không nhỏ đã ra đi nằm dưới đại dương...

"Nhất con nuôi má
Nhi má nuôi con
Ba con nuôi cá."

Có nghĩa là nếu vượt biên thoát được con sẽ gửi tiền về nuôi má; nhưng chẳng may con bị CS bắt thì má phải mang cơm vào nhà tu nuôi con. Còn cuối cùng rất có thể con sẽ phải làm mồi nuôi cá ngoài biển khơi mênh mông...

Tôi thật buồn rằng chúng ta hô hào hòa giải, hòa hợp mà **51 năm rồi vẫn chỉ là "võ miệng".** Người Bắc chúng ta đã không nhận ra hay cố tình không muốn nhận ra là chúng ta đã bị CS lừa. Chúng ta không như Dân Ukraine ngày nay là họ đánh độc tài, để bảo vệ nền Dân chủ; còn **chúng ta u minh lại đi đánh Dân chủ**

để bảo vệ độc tài. Muốn hòa giải hòa hợp được chúng ta phải nhận ra rằng đó là một cuộc chiến vô nghĩa và ngu xuẩn. Giải phóng ngược như thế, **thà rằng không thống nhất còn hơn.** Thì chúng ta còn vót vát được một nửa nước như Nam Hàn và hơn Nam Hàn . Ai ngờ giờ đây mất cả nước rơi vào tay CS do ngoại bang chỉ đạo, giết đây.

Bà con yêu quý ơi, không có bên thắng cuộc đâu. Mà chúng ta ở cả hai miền đều thua cuộc một cách đau đớn xót xa! Ngày này chúng ta hãy thấp một nén hương lòng không chỉ cho đồng bào và Chiến sĩ VN Cộng hòa; mà cả cho những người dân chết vì chiến tranh ở ngoài Bắc của tôi. Và không thể nào được phép quên là hãy thấp cả cho những người đồng đội của tôi. Các anh đã ra đi trên mảnh đất cha ông mà không được may mắn như tôi, để sống, để biết rằng, chúng ta đã sai lầm. Trước khi nhắm mắt xuôi tay chắc các anh vẫn cứ đinh ninh rằng các anh hy sinh vì Dân vì Nước; chứ không ngờ:

"Cả cuộc đời ta hy sinh cuồng nhiệt

Lại dựng nên chính cố máy này"

(Thơ Bùi Minh Quốc)

Xin chia buồn cùng với bà con Miền Nam thương đau trong tháng 4 u sầu và đen tối này.

Nhân đây tôi cũng cúi đầu xin lỗi bà con, vì tôi đã **từng nghe Đảng và Bác xui dại** mà vào xâm lược Tổ quốc, Quê hương yêu dấu của bà con. Để giờ đây tôi và bà con từ hai chiến tuyến đều trở thành kẻ chiến bại bi hùng...

Cầu Chúa ban phước lành cho tất cả chúng ta.

Thủ đô Berlin, 25.04.2026

Nguyễn Doãn Đôn